

δολοφονικήν ἐπίθεσιν τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας κατὰ τῆς Πατρίδος μας.

*Αριθ. πρωτ. 549

Π ρ ο ς

Τὰς Ὄργανώσεις τῶν Χημικῶν τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ Ἡρακλείτου καὶ τοῦ Δημοκρίτου, τὴν κοιτίδα τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἐπιστήμης, οἱ συνάδελφοί σας ἀπευθύνονται πρὸς ὑμᾶς, τοὺς χημικοὺς ὄλου τοῦ κόσμου.

Οἱ Ἰταλοί, οἱ ὅποιοι ἐστιγμάτισαν τὴν χημείαν, χρησιμοποίησαντες τὸν ὑπερίτην εἰς τὴν Αἰθιοπίαν διότι δὲν ἐφοβοῦντο ἀντίποινα, ἐπιτεθέντες τώρα ἀπροκλήτως, ἀναιτίως καὶ αἰφνιδιαστικῶς ἐναντίον τῆς μητρὸς ὄλων τῶν πατρίδων, τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος, βομβαρδίζουν ἀνοχυρώτους πόλεις καὶ χωρία, πολυβολοῦν τοὺς εἰρηνικοὺς δρόμους καὶ τὰς πλατείας τῶν λαϊκῶν ἀγορῶν. Ἡ χώρα μας, φέρουσα τὸ βάρος ἐνὸς τρισχιλιετοῦς πολιτισμοῦ, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς προαιωνίους παραδόσεις τῆς νᾶ ἀντιστῆ κατὰ τοῦ βαρβάρου ἐπιδρομέως. Αἱ νίκαι τῆς εἶναι νίκαι τοῦ φωτὸς ἐναντίον τοῦ σκότους, τῆς ἐλευθερίας ἐναντίον τῆς δουλείας, τοῦ πνεύματος ἐναντίον τῆς ὕλικῆς βίας. Ἡμεῖς οἱ χημικοὶ τῆς Ἑλλάδος, καλοῦμεν τοὺς συναδέλφους μας ὄλων τῶν χωρῶν εἰς πνευματικὴν ἐπιστράτευσιν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγῶνος μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1940.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

*Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΝΕΥΡΟΣ

*Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐργασίας ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Ι. Μεταξᾶ, χάρις εἰς τὴν ἀξίαν προσπάθειαν τοῦ ἀκαταπονήτου ὑπουργοῦ τοῦ κ. Α. Δημητράτου, ἔχει ἐπιτελέσει ἕνα πραγματικὸν ἄθλον. Ἀνεβίβασε τὸν ἐργάτην ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἀπλοῦ ἐμπύχου μηχανήματος, ὅπερ ἐξετιμᾶτο μόνον κατὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀποδιδομένης ἔργασίας, εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐργαζομένου ἀνθρώπου, ὅστις ἐφ' ὅσον ἔχει καθήκοντα ἀπέναντι τοῦ ἐργοδότη του, κατὰ μοιραίαν συνέπειαν πρέπει νὰ ἔχη καὶ δικαιώματα. Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἐργάτου κατέστη, χάρις εἰς τὰς Συλλογικὰς Συμβάσεις, ὁμοίομορφος καὶ ὑποχρεωτικὴ, ἡ ὑγεία του καὶ ἡ συνεπεία ἀσθενείας ἀνεργία, ἐπροστατεύθη διὰ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἡ σύνταξις ἐξησφαλίσθη διὰ τῶν διαφόρων Ταμείων καὶ τέλος, χάρις εἰς τὰς φροντίδας τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, ἐπροστατεύθη ἡ ζωὴ τοῦ ἀπὸ τοὺς συνεχεῖς κινδύνους τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐβελτιώθησαν αἰσθητότατα, ἐπὶ τὸ ἀνθρωπινώτερον οἱ ὅροι τῆς ἔργασίας. Ὁ χημικός, ὁ ὅποιος εὑρίσκεται μέσα εἰς τὸ ἐργοστάσιον, εἶναι εἰς

θέσιν νὰ ἐκτιμῆσῃ τὴν σημαντικὴν πρόοδον, ἡ ὁποία συνετελέσθη ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἐντὸς πενταετίας καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πραγματικὸν πολιτισμὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐνῶ ὁμως θαυμάζει τὴν συνετελεσθεῖσαν πρόοδον ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐργάτην, τοῦ γεννᾶται τὸ παράπονον ὅτι οὗτος—ὁ ἐπιστήμων ἐργάτης, ὅπως δικαίως θεωρεῖται ὁ χημικός—ἠγνοήθη εἰς αὐτὴν τὴν γενικὴν ἐκπολιτιστικὴν προσπάθειαν. Ἡ παραγκώνισις αὐτῆ εἶναι ἐν τούτοις πολὺ φυσικὴ, διότι ὑπὸ τῆς ὁργανώσεώς μας δὲν διεφωτίσθη μέχρι τοῦδε ἐπαρκῶς ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσία, ἴσως ἀπὸ τὴν κακῶς ἐννοουμένην ὑπερηφάνειαν ἣτις μᾶς ἠμπόδισε νὰ ἐκθέσωμεν δημοσίᾳ τοὺς ἀληθεῖς ὅρους τῆς διαβιώσεώς μας. Δὲν πρόκειται μόνον διὰ τὴν μισθολογικὴν μας κατάστασιν, ἣτις μόλις τελευταίως, χάρις εἰς τὴν συλλογικὴν σύμβασιν, ἐβελτιώθη κάπως, οὕτε διὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ἀσφαλίσεως καὶ συντάξεως. Πρόκειται διὰ τὰς ἀθλίας συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐργάζονται οἱ χημικοί. Ἡ ἐργασία των εἰς τὰς βιομηχανίας μοιράζεται μεταξὺ γραφείου, χημικοῦ ἐργαστηρίου καὶ παραγωγῆς καὶ εἶναι πολυσχιδῆς, ἐξαντλητικὴ καὶ ἐπικίνδυνος. Κάθε ἐργοστάσιον μεριμνᾷ διὰ τὰ γραφεῖα του καὶ τὰ τμήματα τῆς παραγωγῆς. Τὰ πρῶτα νὰ ἔχουν ἐμφάνισιν καὶ ἄνεσιν, τὰ δεύτερα νὰ ἔχουν καλὴν ἀπόδοσιν Ἐπίσης φροντίζει διὰ τὰς ὑγιεινάς κατὰ τὸ δυνατόν συνθήκας ἐργασίας τοῦ ἐργάτου, ὑποχρεούμενον πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἀρμοδιᾶς ὑπηρεσίας. Περὶ τοῦ χημικοῦ ὁμως, τοῦ ὁποίου ἡ ἐργασία προέχει καὶ ὑπεισέρχεται παντοῦ, οὐδεμία καταβάλλεται φροντίς. Ὁ χημικός, ὁ ὅποιος κατὰ πρῶτον λόγον δὲν ἔχει ὠράριον ἐργασίας ἢ μᾶλλον ἔχει ἀπεριόριστον τοιοῦτον, εὑρίσκεται διαρκῶς εἰς χώρους ἀνθυγιεινοὺς, ὑγροὺς, σκοτεινοὺς, κακῶς ἀεριζομένους, συνηθέστατα ἐπικινδύνους ἐκ δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων. Ὑποχρεωμένος νὰ παρακολουθῇ πολλάκις διάφορα τμήματα, διαρκῶς εὑρίσκεται εἰς ἄλλην θερμοκρασίαν χώρου. Τὸ χημεῖον του εἶναι κατὰ κανόνα ἢ πλεόν περιφρονημένη καὶ ἢ πλεόν ἀκατάλληλος γωνία τοῦ ἐργοστασίου. Ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης διαβιώσεως εἶναι ἡ φθορὰ τῆς ὑγείας, αἱ ἀσθένειαι καὶ ἡ πρόωρος ἀνικανότης πρὸς ἔργασίαν. Παραδείγματα ἔχομεν ἀμύηλα. Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ αἱ ἐξαιρέσεις. Ὑπάρχουν μεγάλαι τινὲς βιομηχανίαι, εἰς τὰς ὁποίας οἱ χημικοὶ ἐργάζονται ὡς ἀληθεῖς ἐπιστήμονες μετ' ὅλην τὴν δυνατὴν προστασίαν. Ἡ μεγάλη ὁμως μᾶζα τῆς βιομηχανίας μας δὲν ἔχει ἀκόμη καλῶς ἐννοήσει τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ χημικοῦ, ἡ ὁποία συγγέεται μεταξὺ ἐργάτου, ἀρχιτεχνίτου, ὑπαλλήλου καὶ ἐπιστήμονος, καὶ τοῦ φορτῶνι ὅλα τὰ βάρη ὄλων αὐτῶν τῶν ιδιοτήτων ἄνευ ὁμως καὶ τῶν δικαιωμάτων των. Δὲν εἶναι δὲ μόνον αἱ βιομηχανίαι, διότι καὶ εἰς τὰ κρατικὰ ἀκόμη ἐργαστήρια, εἰς πολλὰς περιπτώσεις, αἱ ἀντιλήψεις καὶ αἱ συνθηκαὶ ἐργασίας δὲν εἶναι καλύτεραι. Δὲν εἶναι ὁμως ἀνάγκη νὰ μακρηγορήσωμεν διὰ μίαν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ὄλοι τόσον καλά γνωρίζομεν ἐκ τοῦ πλησίον. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλομεν, εἶναι ὅπως ἡ Ἐνωσίς μας ἐργασθῆ συστηματικῶς ἐπ' αὐτῆς τῆς κατευθύνσεως καὶ ζητήσῃ ὅπως ἡ προστασία τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, ἢ στρε-

ΝΟΜΟΙ · ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ · ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ · ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς

Περὶ τῶν ὄρων οὓς πρέπει νὰ πληροῖ ἢ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερομένη πιεστή ζύμη ἄρτοποιίας ὡς καὶ μέθοδοι ἐξετάσεως αὐτῆς.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Αἰσχροδικειῶν, Χημικοὺς καὶ Παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Τελωνειακὰς Ἀρχὰς, Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια, Ἐπαγγελματικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀγορανομίας).

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 36/1940 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ τῶν ὄρων οὓς πρέπει νὰ πληροῖ ἢ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερομένη πιεστή ζύμη ἄρτοποιίας, ὡς καὶ μέθοδοι ἐξετάσεως αὐτῆς», μετὰ σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, καὶ Ἀγορανομίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Ἀπριλίου 1940, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 110 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Β') τῆς 14 Μαΐου 1940, ἰσχύουσαν δὲ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1940.

Ἀριθ. 36/1940

Περὶ τῶν ὄρων οὓς πρέπει νὰ πληροῖ ἢ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερομένη πιεστή ζύμη ἄρτοποιίας, ὡς καὶ μέθοδοι ἐξετάσεως αὐτῆς.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 4328 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους», τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, καθορίζομεν ὡς ἀκολουθῶς τοὺς ὄρους οὓς πρέπει νὰ πληροῖ ἢ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερομένη πιεστή ζύμη ἄρτοποιίας ὡς καὶ μέθοδοι ἐξετάσεως αὐτῆς.

φομένη πρὸς τὸν ἐργάτην, ἐπεκταθῆ καὶ εἰς τὸν χημικόν, τηρουμένων φυσικὰ τῶν ἀναλογιῶν ὡς πρὸς τὴν θέσιν του, τὴν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν παρέχει καὶ τέλος τὴν σωματικὴν του ἀντοχήν, ἥτις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετρηθῆ μὲ τὴν κλίμακα τοῦ ἐργάτου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἔχει προπονηθῆ εἰς ὅλως διαφόρους συνθήκας διαβιώσεως. Ἡ ζωὴ τοῦ χημικοῦ εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια πρέπει νὰ γίνῃ ἀνθρωπινή. Δὲν εἶναι μόνον ζήτημα κοινωνικῆς προνοίας, ἀλλὰ καὶ καλυτέρας ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας του, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ πάλιν ὄφελος ὑπὲρ τοῦ ἐργοδότη τοῦ προέλθῃ.

Πιεστή ζύμη εἶναι τὸ διὰ καλλιέργειας εἰδικῶν σακχαρομυκῆτων εἰς θρεπτικὸν ὕλικόν, λαμβανόμενον προῖον καὶ ὅπερ σκευάζεται ἐν μορφῇ συμπαγοῦς μάζης.

Ἡ πιεστή ζύμη πρέπει νὰ εἶναι ὁμοιογενῆς, νώπη, οὐχὶ ἰξώδης ἢ εὐθρυπτος καὶ νὰ μὴ προσκολλᾶται ἐπὶ τοῦ χάρτου, νὰ ἔχῃ χροιάν ὑπόλευκον, ὁσμὴν ἰδιάζουσαν, εὐχάριστον, καὶ γενικῶς νὰ μὴ παρουσιάζῃ οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν.

Μικροσκοπικῶς ἐξεταζομένη δέον: 1) νὰ μὴ περιέχῃ ἢ εἰς ἐλάχιστην ἀναλογίαν βακτήρια καὶ 2) νὰ μὴ περιέχῃ πλέον τῶν 5% νεκροῦς μύκητας.

Ἡ περιεκτικότης τῆς πιεστής ζύμης εἰς ὕδωρ, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 75%.

Κατὰ τὴν πώλησιν, πρέπει νὰ δηλοῦται ἂν πρόκειται περὶ πιεστής ἄρτοζύμης ἢ ζυθοζύμης.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη ἀμύλου εἰς τὴν πιεστήν ζύμην.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσφορά πρὸς πώλησιν καὶ ἡ πώλησις μίγματος ζυθοζύμης μετὰ πιεστής ἄρτοζύμης.

Ἡ πιεστή ζύμη δέον ν' ἀποτελεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐκ σακχαρομυκῆτων, πᾶσα δ' ἐν αὐτῇ ὑπαρξίς οἰασθῆποτε ξένης οὐσίας θεωρεῖται νοθεία.

Μέθοδοι ἐξετάσεως.

1) Μακροσκοπικὴ καὶ ὀργανοληπτικὴ ἐξέτασις.

Ἐξετάζεται ἡ ὄψις, ἡ ὄσμη καὶ ἡ γεῦσις τοῦ προῖοντος, αἵτινες δέον νὰ ὦσιν αἱ χαρακτηριστικαὶ καλῆς καὶ προσφάτου πιεστής ζύμης.

2) Μικροσκοπικὴ ἐξέτασις.

α) Δοκιμασία ζώντων μυκῆτων.

Μικρὸν μέρος τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν ζύμης ἀναφυράται μεθ' ὕδατος ἀπεσταγμένου ἐν μικρῷ ποτηρίῳ ζέσεως, προστίθεται μικρὰ ποσότης ὑδατικοῦ διαλύματος ἰώδους τοῦ μεθυλίου 1%, καὶ τὸ μίγμα ἀναδεύεται ἐπ' ὀλίγον.

Ἐκ τοῦ κατεργάσματος τούτου ἐτοιμάζεται μικροσκοπικὸν παρασκεύασμα, ὅπερ ἐξετάζεται ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ὑπὸ 250πλασίαν μεγέθυνσιν.

Τεθνεῶτες μύκητες χρωματίζονται ἰώδεις ταχέως καὶ ἐντόνως, ἐνῶ οἱ ζῶντες, ἔστω καὶ μετὰ μικρὸν χρόνον, οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα χρωματίζονται.

β) Δοκιμασία παρουσίας ἀμύλου.

Μικροσκοπικῶς ἀνιχνεύονται οἱ ἀμυλόκοκκοι ἐπὶ παρασκευάσματος τῆς δι' ὕδατος διαμερισθείσης ζύμης, ἢ καὶ διὰ προσθήκης 1% διαλύματος ἰωδίου ἐν ἰωδιούχῳ καλίῳ.

3) Προσδιορισμὸς ζυμωτικῆς δυνάμεως.

Μέθοδος τοῦ Hayduk. 10 γρ. τοῦ καλῶς ἀναμιχθέντος δείγματος ζύμης, ἀναφυρῶνται ἐντὸς ἰγδίου μετὰ 400 κ. ἐκ. διαλύματος καλαμοσακχάρου 10%, τὸ ὅλον δὲ μεταφέρεται εἰς ὄγκομετρικὴν φιάλην λίτρου.

Ἡ φιάλη αὕτη ἀφίεται ἀνοικτὴ ἐπὶ 1 ὥραν ἐπὶ ἀτμολούτρου εἰς θερμοκρασίαν 30° Κ, εἶτα συνδέεται μετὰ τῆς μετρικῆς συσκευῆς, καὶ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀνα-

γινώσκεται ο αριθμός των κυβ. εκ. του έκλυθέντος διοξειδίου του άνθρακος. Διακόπτεται εΐτα ή σύνδεσις της όγκομετρικής φιάλης προς την συσκευήν και μετά ήμισιαν ώραν επανασυνδέεται αυτή και αναγινώσκονται εκ νέου ο αριθμός των κ. εκ. του διοξειδίου του άνθρακος μετά παρέλευσιν 1/2 ώρας.

Ός τιμή ζυμωτικής δυνάμεως, τίθεται ο αριθμός των κ. εκ. διοξειδίου του άνθρακος των αναγνωσθέντων κατά το πρώτον και το τρίτον ήμίωρον.

Καλή πιεστή ζύμη πρέπει κατά την πρώτην ήμισιαν ώραν να έκλυη τουλάχιστον 250 κ. εκ. διοξειδίου του άνθρακος, κατά δε την τρίτην ήμισιαν ώραν τουλάχιστον 300 κ. εκ. τούτου.

3α) Προσδιορισμός της ζυμωτικής δυνάμεως, κατά την υπό των γερμανικών έργουστασιών πιεστής ζύμης εφαρμοζομένην μέθοδον.

Εισάγονται 5 γρ. ζύμης έντός κάψης, προστίθενται 160 κ. εκ. διαλύματος μαγειρικού άλατος 2,5 % εις 35° θερμανθέντος (25 γρ. χημικώς καθαρού μαγειρικού άλατος διαλύονται εις άπεσταγμένον ύδωρ, και το όλον συμπληροϋται έως λίτρου), αναδεύεται το μίγμα μέχρι πλήρους όμοιομερισμού της ζύμης, εΐτα δε φυράται επί 5' έντός ζυμωτηρίου, μετά 280 γρ. καλού άρτοποιησίμου άλεύρου, όπερ έτηρήθη προηγουμένως επί 3—4 ώρας έν θερμοκρασία 35°.

Τό οϋτω προκϋψαν φύραμα τίθεται έντός δια λί. πους ή έλαιού έπαλειφθέντος λευκοσιδηρού τύπου (φόρμας) (σχ. 1) διαστάσεων 15X10X8 εκ. μ., καλύπτεται δι' ύφύγρου ξυλίνου καλύμματος και φέρεται εις θερμοκρασίαν έν 35°.

Εις την θερμοκρασίαν ταύτην κρατείται έπακριβώς, και παρατηρείται ό χρόνος όστις θα παρέλθη μέχρις ότου ή ζύμη έλθη εις έπαφήν προς τό ξύλινον κάλυμμα (σχ. 2).

Ό χρόνος ζυμώσεως ύπολογίζεται από της στιγμής άφ' ης αναδεύεται ή ζύμη μετά του διαλύματος του άλατος και του άλεύρου και φέρεται τό μίγμα εις την ζυμωτικήν σκάφην.

Ή κατά τά άνωτέρω μέθοδος δίδει την καλουμένην πρώτην δύναμιν της ζύμης (μαγιάς) ή την δύναμιν του μίγματος (χαμοϋρι), τό όποιον κατασκευάζουν (πρωτοπιάνουν) οι άρτοποιοί.

Ή δοκιμασία αυτή πρέπει να γίνεται πάντοτε με άλευρον τύπου «Standard» και επειδή τό σύνθηες άλευρον της άρτοποιίας ύφίσταται μεταλλαγάς, δεδομένου ότι παρασκευάζεται εκ διαφόρων μιγμάτων σίτου, πρέπει να εφαρμόζεται προς τον σκοπόν τουτον άλευρον τυποποιημένον, ως τό καλής ποιότητας άμερικανικόν «πολυτελείας».

Ή ως άνω ζύμη μετά τον προσδιορισμόν της πρώτης δυνάμεως, αναφυράται δια των χειρών, τίθεται εκ νέου εις τον τύπον και επαναφέρεται εις τον θερμοστάτην, μετρείται δε ό χρόνος μεθ' όν ή ζύμη αίρομένη έρχεται εις έπαφήν μετά της έπιφανείας του ξυλίνου καλύμματος. Οϋτω καθορίζεται ή δευτέρα δύναμις της ζύμης, ήτις έχει μεγάλην σπουδαιότητα, διότι καταδεικνύει και την άντοχήν της ζύμης.

Κατόπιν ή ζύμη φυράται εκ νέου δια των χειρών, εισάγεται έν τω τύφω και φέρεται εις τον θερμοστά-

την όπου αφήεται έν θερμοκρασία 35° επί 1/2 ώραν (άνευ του ξυλίνου καλύμματος).

Ή ζύμη αφήεται (φουσκώνει), συνήθως ύπερ τά χείλη, περί τά 3 - 5 εκ. μ.

Μετά την πάροδον της 1/2 ώρας φέρεται ό τύπος εις τον κλίβανον προς Ξψησιν.

Διά του τρόπου αυτού έξετάζεται έμπράκτως ή αξία της ζύμης.

Αί δυνάμεις της ζύμης δι' έξαιρετικής ποιότητας προϊόν διδονται δια των κάτωθι χρονικών διαστημάτων :

1η δύναμις	2α δύναμις
55 - 65 λεπτά	13 - 16 λεπτά

Έν Γερμανία εΐναι παραδεκταί αι κάτωθι δυνάμεις :

1) Ζύμη μετά ζυμωτικής Ικανότητας 70+80 λεπτών χαρακτηρίζεται ως πολύ καλή.

2) Ζύμη μετά ζυμωτικής Ικανότητας 80+90 λεπτών χαρακτηρίζεται ως καλή.

3) Ζύμη Ικανότητας 90+100 λεπτών χαρακτηρίζεται ως άνεκτή.

4) Ζύμη Ικανότητας άνω των 100 λεπτών χαρακτηρίζεται ως κακή.

4) Προσδιορισμός της όλικής όξύτητος.

20 γρ. ζύμης αναφυρώνται καλώς έν ποτηρίω ζέσεως μετά 40 κ. εκ. ύδατος και αφήεται τό μίγμα επί ήμισιαν ώραν έν ήρεμία. Κατά τό χρονικόν τουτο διάστημα καλύπτεται τό ποτήριον δι' ύάλου ώρολογίου. Προστίθενται εΐτα 10 σταγόνες διαλύματος φαινολοφθαλίνης και μετρείται ή όξύτης δια Ν/10 διαλύματος καυστικού νάτρου.

Έάν ό βαθμός όξύτητος εΐναι άνώτερος του 1.5, πρόκειται περί ζύμης ένεχύσεως βακτηριδία προκαλόντα όξινην ζύμωσιν.

5) Προσδιορισμός ύδατος.

Ζυγίζονται 5 γρ. καλώς τμηθείσης και άναμιχθείσης ζύμης, άναμιγνύονται μετά κόνεως κισσήρεως έντός φιαλιδίου ζυγίσεως και ξηραίνονται πρώτον μέν εις θερμοκρασίαν 40 - 60°, εΐτα δε εις 105° Κ μέχρι σταθερού βάρους.

6) Άνίχνευσις μέσων συντηρήσεως.

Αυτή έπιτελείται, κατά τάς συνήθεις της άναλυτικής χημείας μεθόδους άνιχνεύσεως μέσων συντηρήσεως εις τό κρέας και τά εκ κρέατος σκευάσματα.

7) Προσδιορισμός της άνθεκτικότητας της ζύμης.

10—20 γρ. ζύμης φέρονται έντός μακροϋ ύαλίνου σωλήνος, όστις τοποθετείται εις έπωαστικόν κλίβανον εις θερμοκρασίαν 35° Κ. Ζύμη καλής ποιότητας μετά πάροδον 96 ώρων πρέπει να παραμένη άναλλοίωτος.

Έν Αθήναις τή 23 Ιανουαρίου 1940.

Έγκρίνομεν την δημοσίευσιν της άνωτέρω άποφάσεως του Άνωτάτου Χημικού Συμβουλίου εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, και καθορίζομεν χρόνον ένάρξεως της Ισχύος αυτής από της εις αυτήν δημοσιεύσεως.

Έν Αθήναις τή 12 Απριλίου 1940.

Περίληψις

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 47/1931 ἀποφάσεως «περὶ τῶν ὄρων οὓς δεόν νὰ πληρῶσιν αἱ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερόμεναι λεμονάδες (ὀξύποτα), ὡς καὶ λοιπὰ ἀεριούχα ποτά, τόσοσιν τὰ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν παρασκευαζόμενα, ὅσον καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα».

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τοὺς κ.κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Αἰσχροδικειῶν, Χημικοὺς καὶ Παρατηρήματα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Τελωνειακὰς Ἀρχάς, Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια, Ἐπαγγελματικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀγορανομίας).

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 118/1940 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 47/1931 ἀποφάσεως «περὶ τῶν ὄρων οὓς δεόν νὰ πληρῶσιν αἱ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερόμεναι λεμονάδες (ὀξύποτα) κλπ. ἀεριούχα ποτά, τόσοσιν τὰ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν παρασκευαζόμενα ὅσον καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα», μετὰ σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, καὶ Ἀγορανομίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Ἀπριλίου 1940, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 110 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Β') τῆς 14 Μαΐου 1940, ἰσχύουσας δὲ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Ἰουνίου 1940.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἀριθ. 118/1940

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 47/1931 ἀποφάσεως «περὶ τῶν ὄρων οὓς δεόν νὰ πληρῶσιν αἱ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερόμεναι λεμονάδες (ὀξύποτα), ὡς κλπ. ἀεριούχα ποτά, τόσοσιν τὰ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν παρασκευαζόμενα, ὅσον καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 4328 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους», τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου», τὴν ὑπ' ἀριθ. 441/1939 ἀπόφασιν ἡμῶν «περὶ χρησιμοποίησεως σταφιδίνης, καθαρᾶς γλυκόζης καὶ τῶν ὑπολειμμάτων αὐτῆς, πρὸς παρασκευὴν εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς κλπ.», ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 47/1931 ἀπόφασιν ἡμῶν «περὶ τῶν ὄρων οὓς δεόν νὰ πληρῶσιν αἱ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερόμεναι λεμονάδες (ὀξύποτα) καὶ λοιπὰ ἀεριούχα ποτά, τόσοσιν τὰ ὑπὸ τῆς ἐγχαυρίου βιομηχανίας παρασκευαζόμενα ὅσον καὶ τὰ

ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα», τροποποιούμεν καὶ συμπληροῦμεν τὴν ἀπόφασιν ἡμῶν ταύτην, ὡς ἀκολουθῶς.

1. Ὁρισμός.

Ὁξύποτον ἀεριούχον (λεμονάδα) καλεῖται τὸ παρασκευαζόμενον δι' ἀναμίξεως σιροπίου σακχάρως ἢ σταφιδσοακχάρου (σταφιδίνης) ἢ καθαρᾶς γλυκόζης, κιτρικοῦ ὀξέος, αἰθερίου ἐλαίου λεμονίων, καθαρῶ ὕδατος, εἰς ὃ τελικῶς ἐμπιέζεται ἀνθρακικὸν ὀξύ.

2. Ὅροι.

Τὸ τελικὸν προῖον (λεμονάδα), ἐφ' ὅσον ἔχει παρασκευασθῆ διὰ σιροπίου σακχάρως, πρέπει νὰ περιέχῃ τοῦλάχιστον 7 γραμμ. σακχάρως εἰς 100 κ. ἐκ. ὕγρου, ἐπίσης 0,15 γραμμ. κιτρικοῦ ὀξέος, ὀδτινος ποσὸν τι μέχρι τοῦ ἡμίσεος δύναται νὰ ὑποκατασταθῇ διὰ καθαρῶ τρυγικοῦ ὀξέος, τὸ δὲ εἰδικὸν βάρος αὐτῆς, ἐλευθέρας ἀνθρακικοῦ ὀξέος, νὰ μὴ εἶναι μικρότερον τοῦ 1.028 εἰς 15° Κ.

Ἐφ' ὅσον τὸ τελικὸν προῖον (ἢ λεμονάδα) ἔχει παρασκευασθῆ διὰ σταφιδσοακχάρου ἢ καθαρᾶς γλυκόζης, πρέπει νὰ περιέχῃ τοῦλάχιστον 7 γραμμ. ταύτης εἰς 100 κ. ἐκ. ὕγρου, καὶ κιτρικοῦ ὀξέος 0,10 γραμμ., ὀδτινος ἐπίσης ποσὸν μέχρι τοῦ ἡμίσεος δύναται νὰ ὑποκατασταθῇ διὰ καθαρῶ τρυγικοῦ ὀξέος.

Τὸ διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν ἀεριούχων ὀξυπότων καὶ ὕδατων (σέλτς) χρησιμοποιούμενον ὕδωρ, δεόν νὰ πληροῖ τοὺς ὄρους καλοῦ ποσίμου ὕδατος, ἀπὸ τε χημικῆς καὶ μικροβιολογικῆς ἀπόψεως.

Τὸ χρησιμοποιούμενον διὰ τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς ἀνθρακικὸν ὀξύ, πρέπει νὰ εἶναι καθαρὸν, νὰ μὴ ἔχῃ ὀσμὴν νύσσουσαν οὐδὲ ἐμπυρευματικὴν, γεῦσιν δὲ σαφῶς ὀξίνην. Πρέπει νὰ περιέχῃ τοῦλάχιστον 99% διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος, τοῦ δείγματος λαμβανομένου ἐκ τοῦ δοχείου ὀριζοντιῶς κειμένου, οὐχὶ πλέον τῶν 0,2% μονοξειδίου τοῦ ἀνθρακος, ἴχνη δὲ ὀξυγόνου καὶ ἀζώτου (ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος).

Δέον ὡσαύτως νὰ μὴ περιέχῃ θειῶδες, νιτρῶδες ἢ ὕδροχλωρικὸν ὀξύ. Τὸ δοχεῖον ἐν ᾧ περιέχεται, δεόν πρέπει νὰ ἐνέχῃ ἐλαιῶδεις ἢ πηλοῦδεις οὐσίας.

Ἐφ' ὅσον τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ παρασκευάζεται ἐν αὐτοῖς τοῖς ἐργοστασίοις ἀεριούχων ποτῶν, πρέπει τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς παρασκευὴν αὐτοῦ ἀνθρακικὰ ἄλατα, ὡς καὶ τὸ ὀξύ, νὰ ᾧσιν ἐλευθέρα ἐνώσεων τοῦ ἀρσενικοῦ, νὰ ἀποκαθαίρεται δὲ τὸ ἀέριον διοχτευόμενον διὰ δύο τοῦλάχιστον πλυντρίδων, ἐξ ὧν ἡ πρώτη νὰ περιέχῃ διάλυμα ἀνθρακικοῦ νατρίου καὶ ἡ ἑτέρα καθαρὸν ὕδωρ.

Τὰ χρησιμοποιούμενα ὀργανικὰ ὀξέα (κιτρικὸν καὶ τρυγικόν) πρέπει νὰ ᾧσι καθαρὰ, καὶ νὰ φέρωνται εἰς δοχεῖα ἐφ' ὧν νὰ ἀναγράφεται τὸ εἶδος αὐτῶν.

Τὸ κατὰ τὸ ἀνοίγμα τῆς φιάλης ἐκλυόμενον ἀέριον πρέπει ν' ἀπορροφᾶται ἐντελῶς ὑπὸ νατρορρύματος 4%.

Τὸ τελικὸν προῖον (λεμονάδα) πρέπει νὰ εἶναι διαυγές, νὰ μὴ περιέχῃ ξένας αἰωρούμενας οὐσίας, ἢ νὰ περιέχῃ ἐν διαλύσει ἐνώσεις τῶν βαρέων μετάλλων, ἢ δὲ ὀσμὴ καὶ οἱ ἐν γένει ὀργανοληπτικοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρες νὰ ᾧσιν εὐχάριστοι.

Ἐπὶ ὀξυπότων παρεσκευασμένων ἐκ σταφιδίνης ἢ

ἐπὶ ἐτέρων ἀεριούχων ποτῶν λαμβανομένων δι' ἀραιώσεως φυσικῶν ὀπῶν (πορτοκαλάδα κλπ.) καὶ τὴν ὀψιν θολερῶν, δὲν πρέπει ἡ θολερότης νὰ ὀφείλεται εἰς ξένας πρὸς τὴν σύστασιν αὐτῶν οὐσίας.

Ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τῶν κάτωθι συντηρητικῶν οὐσιῶν εἰς τὰ ἀεριοῦχα καὶ εὐφραντικά ποτά, τὰ παρασκευαζόμενα ἐκ σταφιδσοακχάρου (σταφιδίνης) ἢ καθαρᾶς γλυκόζης, ὡς καὶ εἰς τοὺς παρασκευαζομένους ὀποὺς ἐκ διαφόρων ἐσπεριδοειδῶν καὶ ἄλλων καρπῶν.

1) Βενζοϊκοῦ νατρίου (ἢ βενζοϊκοῦ ὀξέος) ἐν ἀναλογίᾳ 1 τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ ἐτοιμοῦ πρὸς κατανάλωσιν προϊόντος.

2) Διοξειδίου τοῦ θείου (SO₂) εἰς ἀναλογίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 0,75 γραμμαρίων τοῖς χιλίοις, ἐπὶ τῶν ἐτοιμῶν προϊόντων τῶν παρασκευαζομένων δι' ἀραιώσεως φυσικῶν ὀπῶν.

3) Μυρμηκικοῦ ὀξέος εἰς ἀναλογίαν 0,15 % κατ' ἀνώτατον ὄριον ἐπὶ τῶν φυσικῶν ὀπῶν τῶν καρπῶν. Προκειμένου περὶ ἀναψυκτικῶν ποτῶν παρασκευαζομένων δι' ἀραιώσεως φυσικῶν ὀπῶν ἐσπεριδοειδῶν κλπ. μετὰ ἢ ἄνευ ἐμπιέσεως ἀνθρακικοῦ ὀξέος, τὸ ἐνεχόμενον ἐν αὐτοῖς ποσὸν μυρμηκικοῦ ὀξέος δέον νὰ μὴ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 0,05 % (ἦτοι 1 : 2000).

Ἐπὶ ἀεριούχων ἢ εὐφραντικῶν ἐν γένει ποτῶν περιεχόντων συντηρητικά, πρέπει ἐπὶ τοῦ ἐπισημῆτος (ἐτικέτας) τῶν περιεχόντων αὐτὰ δοχεῖων, νὰ ἀναγράφηται τὸ εἶδος τοῦ προστεθέντος συντηρητικοῦ μέσου, ὡς καὶ ἡ ἀναλογία καθ' ἣν τοῦτο περιέχεται.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις τεχνητῶν ἀρωματικῶν ὑλῶν, ἀνοργάνων ἢ καὶ ὀργανικῶν ὀξέων, πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶς κατονομαζομένων.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις συντηρητικῶν οὐσιῶν διαφόρων τῶν διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καθοριζομένων.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις σαπωνίνης καὶ παντὸς ἐτέρου ἀφρογόνου προϊόντος.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις πάσης ἄλλης γλυκαντικῆς οὐσίας (σακχαρίνης, δουλκίνης κλπ.) πέραν τῶν διὰ τῆς παρούσης ἐπιτρεπομένων, ἦτοι σακχάρως, σταφιδσοακχάρου καὶ καθαρᾶς γλυκόζης.

Ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς πωματισμὸν φιαλῶν ἀεριούχων ποτῶν καὶ ὑδάτων χρησιμοποίησις ἐλαστικῶν παρεμβυσμάτων περιεχόντων μόλυβδον.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ χρησιμοποίησις παρεμβυσμάτων ἐξ ἐλαστικοῦ προερχομένου ἐκ παλαιῶν ἀεροθαλάμων αὐτοκινήτων. Τὰ χρησιμοποιούμενα παρεμβύσματα, δέον νὰ ᾧσιν καινοουργῆ καὶ εἰδικῶς πρὸς πωματισμὸν κατεσκευασμένα.

3. Ὑδατα ἀεριοῦχα.

Τεχνητὰ διαλύματα ἀνθρακικοῦ ὀξέος (Σέλτς κλπ. ἀνάλογα) εἶναι τὰ παρασκευαζόμενα 1) δι' ἐμπιέσεως ἀνθρακικοῦ ὀξέος εἰς ἀγνὸν πόσιμον ὕδωρ, 2) δι' ἐμπιέσεως καθαρῶ ἀνθρακικοῦ ὀξέος εἰς ἀγνὸν ὕδωρ εἰς ὃ προσετέθη προηγουμένως καὶ μικρὸν ποσὸν καθαρῶ μαγειρικοῦ ἁλατος ἢ καθαρᾶς σόδας ἢ καὶ ἀμφοτέρων.

Τὰ ἀεριοῦχα ὕδατα φερόμενα εἰς τὴν κατανάλωσιν δέον νὰ ᾧσιν διαυγῆ, ἀπηλλαγμένα αἰωρημάτων καὶ οὐδὲν ἄλλοιωμένα.

Τὸ χρησιμοποιούμενον ἀνθρακικὸν ὀξὺ δέον νὰ εἶναι ἐπίσης καθαρὸν, ὅπως καὶ τὸ τῶν ὀξυπτότων.

Τὰ χρησιμοποιούμενα ἅλατα, δέον, ὡς πρὸς τὴν ποιότητα, νὰ πληρῶσι τοὺς ὄρους τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακοποιίας.

Τὰ ἀεριοῦχα ὕδατα δέον νὰ φέρωνται εἰς τὴν κατανάλωσιν ἐντὸς κλειστῶν φιαλῶν ἐχουσῶν εἰδικὸν πῶμα (σιφώνων).

Τὰ μέρη τοῦ πώματος τούτου, ἄτινα ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἀεριοῦχου ὕδατος, δὲν πρέπει νὰ ἐνέχῃσι πλέον τοῦ 1 % μόλυβδον.

4. Ὅροι ὑγιεινῆς ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων παρασκευῆς ἀεριούχων ποτῶν καὶ ὑδάτων.

Διάταξις ἐργαστηρίων.

Πάντες οἱ τόποι εἰς οὓς παρασκευάζονται τὰ ἀεριοῦχα ποτὰ γενικῶς ἀπὸ τοῦ πλυντηρίου μέχρι τοῦ συσκευαστηρίου δέον νὰ ἔχωσιν ἔδαφος ἐξ ἀδιαποτίστου ἄλλ' οὐχὶ ὀλισθηρᾶς ἐπιφανείας (τοιμέντου, πλακιδίων, μωσαϊκῶν κλπ.) μετὰ καταλλήλου ἀποκλίσεως καὶ αὐλάκων ἀποχετεύσεως κεκαλυμμένων διὰ σιδηρᾶς ἐσχάρας, πρὸς ἄμεσον καὶ αὐτόματον ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀποχεομένων ὑγρῶν.

Οἱ τοῖχοι καὶ πάντα τὰ ἐπιπλα καὶ ἐξαρτήματα τῶν ἐργαστηρίων τούτων δέον νὰ ἔχῃσι λείαν ἐπιφάνειαν, ἐπιτρέπουσαν τὴν εὐχερῆ τούτων πλυσιν καὶ ἀπολύμανσιν, καὶ δέον νὰ σαπωνίζονται ἅπαξ τούλάχιστον τῆς ἑβδομάδος.

Αἱ φιάλαι αἱ χρησιμοποιούμεναι πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν ἀεριούχων ποτῶν καὶ ὑδάτων πρέπει νὰ πλύνωνται διὰ μηχανικῶν συσκευῶν καὶ οὐχὶ διὰ τῶν χειρῶν (χειροβουρτσῶν).

Αἱ συσκευαὶ πλύσεως, λεκάναι καὶ δεξαμεναὶ καθαρισμοῦ δέον νὰ ᾧσιν κατεσκευασμέναι ἐξ ὑλικῶν ἀδιαποτίστου μετὰ λείας, εὐκόλως πλυνομένης ἐπιφανείας.

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν τε μηχανῶν πλύσεως, λεκανῶν καὶ δεξαμενῶν δέον νὰ ἦ εἰς τοιοῦτον ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ὥστε ὁ καθαρισμὸς νὰ διεξάγηται ἐν ὀρθῇ στάσει τῶν ἐργατῶν, καὶ χωρὶς οἴτοι νὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κύπτωσι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ταύτης.

Εἰς τὸ ἐν ἄκρον τῶν λεκανῶν πλύσεως, δέον νὰ ὑπάρχη στόμιον ἀποχετεύσεως τῶν ὑδάτων τοῦ καθαρισμοῦ, εἰς δὲ τὸ ἕτερον, στρόφιγξ παρέχουσα καθαρὸν ὕδωρ.

Αἱ φιάλαι μετὰ τὴν πλήρη ἀπόπλυσιν αὐτῶν, ἦτις δέον νὰ γίνεται διὰ διαλύματος σόδας ἢ σάπωνος, πρέπει νὰ διατάσσωνται ἀνεστραμμέναι ἐπὶ εἰδικῶ φορέως πρὸς πλήρη αὐτῶν ἀποστράγγισιν, ὅτε καὶ μόνον θὰ μεταφέρωνται πρὸς πλήρωσιν, εἰς τὸ εἰδικὸν μηχανήμα.

Ὑδρευσις.

Ἐντὸς τῶν τοιούτων ἐργοστασίων ἢ ἐργαστηρίων παρασκευῆς ἀεριούχων ποτῶν, δέον νὰ ὑπάρχη ἐγκατάστασις ὕδατος συνεχοῦς ροῆς, ἐφ' ὅσον τοιαύτη ὑπάρχει ἐν τῇ πόλει.

Πάντως τὸ ἐν τοῖς ὡς ἄνω ἐργαστηρίοις χρησιμοποιούμενον ὕδωρ δέον νὰ προέρχηται ἐκ τοῦ δικτύου

υδρονομής της πόλεως, και να εξετάζεται υποχρεωτικώς τρίς το έτος, χημικώς και μικροβιολογικώς, να προσκομίζονται δε αί σχετικά τών αναλύσεων τούτων εκθέσεις εις τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους ἢ τὰ Παραρτήματα αὐτοῦ, τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Μαρτίου καὶ Αὐγούστου.

*Υλαι μηχανημάτων.

Ἄπαντα τὰ μέρη τοῦ μηχανήματος πληρώσεως φιαλῶν ἀεριούχων ποτῶν ἢ ἀεριούχων ὑδάτων, δύνανται νὰ ᾧσι κατεσκευασμένα ἐκ σιδήρου μετὰ μερῶν ἐξ ὀρειχάλκου ἢ χαλκοῦ.

Πάντα τὰ μεταλλικὰ ὄμως μέρη τὰ ἐρχόμενα εἰς ἐπαφήν μετὰ τὸ ὕδωρ, τὸ σάκχαρον καὶ τὰ ὀξέα διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν φιαλῶν χρησιμεύοντα, δεόν νὰ ᾧσι καλῶς ἐπικασσιτερωμένα καὶ δὴ διὰ κασιτέρου μὴ περιέχοντος οὔτε ἀρσενικόν οὔτε μόλυβδον· ἢ ἐπικασσιτέρωσις δεόν νὰ τηρῆται ἐν καλῇ καταστάσει.

Τὰ δοχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα παρασκευάζεται τὸ διάλυμα σακχάρων καὶ ὀξέων, δεόν νὰ μὴ φέρωσι μεταλλικὰ μέρη περιέχοντα μόλυβδον ἢ κρᾶμα μολύβδου, καὶ δεόν νὰ ᾧσιν ἐπιμελῶς ἐπικασσιτερωμένα.

Τὰ μηχανήματα τὰ πρὸς πλήρωσιν τῶν φιαλῶν χρησιμοποιούμενα δεόν εἰς ἅπαντα τὰ ἐπικίνδυνα αὐτῶν μέρη, καὶ ἰδίως εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ πληροῦνται αἱ φιάλαι καὶ ἐμπιέζεται τὸ ἀνθρακικόν ὀξύ, νὰ φέρωσι ἰσχυρὰ μεταλλικὰ δίκτυα πρὸς προστασίαν τῶν ἐργαζομένων καὶ χειριζομένων αὐτά.

Καθαριότης ἐργαστηρίων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας πάντες οἱ χώροι τῶν ὡς ἄνω ἐργαστηρίων δεόν νὰ καθαρίζονται ἐπιμελῶς δι' ἐκτοξεύσεως ὕδατος.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δεόν νὰ καθαρίζονται καὶ τὰ μηχανήματα, δοχεῖα κλπ.

Αἱ αὐλαί, διάδρομοι καὶ λοιπὰ παραρτήματα τῶν ἐργαστηρίων δεόν νὰ τηρῶνται ἐν ἄκρᾳ καθαριότητι καὶ νὰ ἐκτελῶνται λίαν ἐπιμελῶς αἱ σαρώσεις αὐτῶν καθ' ἐκάστην καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας.

Εἰς πάντας τοὺς ὡς ἄνω τόπους ἐργασίας δεόν νὰ ἐπιλαμβάνονται τῆς καταπολεμήσεως τῶν μυιῶν, διὰ μιοπαγίδων ἢ δι' ἐντομοκτόνων ὑγρῶν.

*Αερισμός.

Πάντες οἱ χώροι ἐργασίας δεόν νὰ ἀερίζονται κατὰ τρόπον, ὥστε ὁ ἐντὸς αὐτῶν ἀήρ νὰ δύναται νὰ ἀνανεῶται πλήρως τετράκις τῆς ἡμέρας. Ὅπου τοῦτο εἶναι ἀνέφικτον φυσικῶς, δεόν νὰ ἐγκαθίσταται ἡλεκτρικὸς ἢ μηχανικὸς μυζητήρ τοῦ ἀέρος.

*Ατομικὴ καθαριότης ἐργατῶν.

Πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ἐγκατεστημένα ἅπαντα τὰ μέσα πρὸς τήρησιν τῆς ἀτομικῆς καθαριότητος τῶν ἐργατῶν (νιπτήρες, σάπων, χειρόμακτρα), ἵνα οὕτω προβαίνωσιν οὗτοι εἰς ἐπιμελῆ πλύσιν τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν πρὸ τῆς ἐργασίας, κατὰ πᾶσαν διακοπὴν ὡς καὶ μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς.

Τὰ χειρόμακτρα δεόν νὰ τηρῶνται ἀπολύτως καθαρά δαπάναις τοῦ ἐργοδότη.

*Ἐνδύματα ἐργασίας.

Οἱ ἐργάται δεόν νὰ προφυλάσσονται ἀπὸ ἐκφεύγοντα ὑγρά, φέροντες καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας ἀδιάβροχα περιζώματα (ποδιές) καὶ ὑποδήματα.

Ἡ δαπάνη τῶν εἰδῶν τούτων βαρύνει τὸν ἐργοδότην.

Οἱ ἐργάται δεόν νὰ φέρωσιν ἐνδύματα ἐργασίας ἀνοικτοῦ χρώματος (φόρμα) πλυνόμενα καθ' ἑβδομάδα καὶ διατηρούμενα ὅσον τὸ δυνατόν καθαρώτερα!

Ἄπαν τὸ ἐργατικὸν προσωπικόν, τὸ ἀσχολούμενον εἰς τὰς ὡς εἴρηται ἐργασίας, δεόν νὰ φέρῃ κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λευκὸν (ἐκ χασέ) διατηρούμενον πάντοτε καθαρὸν.

*Ἰματιοφυλάκια.

Εἰς τὰ ἐργαστήρια δεόν νὰ ὑπάρχη ἴδιος χώρος, χρησιμοποιούμενος ὡς ἱματιοφυλάκιον, ἀποδυτήριον καὶ ἐνδυτήριον τῶν ἐργατῶν.

Τὸ ἀποχωρητήριον δεόν νὰ εὐρίσκεται ἐκτὸς τοῦ κυρίως ἐργοστασίου καὶ εἰς ἀπόστασιν τοῦλάχιστον 5 μέτρων, δεόν δὲ νὰ τηρῆται καθαρὸν, νὰ φέρῃ λεκάνην μετὰ σίφωνος, καταιοισιτήρα, καὶ νὰ ἀπολυμαίνεται διὰ φαινόλης κλπ. δις τῆς ἑβδομάδος.

Πρῶται βοήθειαι.

Τὰ ἐργαστήρια δεόν νὰ ᾧσιν ἐφωδιασμένα διὰ κιβωτίου πρῶτων βοηθειῶν, περιέχοντος τὰ φάρμακα καὶ ἐπιδεσμικὰ εἶδη τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 139 τοῦ ἀπὸ 14/3/34 Διατάγματος «περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν κλπ.».

Γενικαὶ διατάξεις.

Εἰς τοὺς ἐκ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντας ἐργάτας ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἐργασία μέχρι τῆς τελείας αὐτῶν ἰάσεως.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἴδρυσις πάσης νέας ἐγκαταστάσεως παρασκευῆς ἀεριούχων ποτῶν καὶ ὑδάτων, μὴ πληρούσης τὰ διὰ τῆς παρουσίας ἀποφάσεως καθοριζόμενα, αἱ δὲ ἤδη λειτουργοῦσαι ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ δι' αὐτῆς ἐπιβαλλόμενα.

Πᾶς προτιθέμενος νὰ ἱδρύσῃ ἐργοστάσιον ἢ ἐργαστήριον παρασκευῆς ἀεριούχων ποτῶν, ἔοφείλει δι' αἰτήσεώς του ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους, ἢ τὰ κατὰ τόπους Παραρτήματα αὐτοῦ, νὰ ζητήσῃ τὴν λήψιν ἐδικῆς ἀδείας λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου ἢ ἐργαστηρίου του, ὀρίζων τὸν τόπον ἐν ᾧ θέλει τοῦτο ἱδρυθῆ καὶ ὑποβάλλων πρόχειρον σχεδιάγραμμα αὐτοῦ, ὡς καὶ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν μηχανημάτων κλπ., ἅτινα θέλει ἐφαρμόσει.

Τὸ Γ. Χ. Κ. ἢ τὸ ἀρμόδιον Παραρτήμα αὐτοῦ χορηγεῖ τὴν ἄδειαν, κατόπιν ἐκθέσεως ἐνὸς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀριζομένου χημικοῦ, ὅστις μεταβαίνει ἐπὶ τόπου καὶ ἐξακριβώνει ἐὰν τὸ ἐργοστάσιον ἢ ἐργαστήριον δύναται νὰ ἐκπληρῶσῃ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους.

Ἡ χορηγηθεῖσα ἄδεια δύναται νὰ ἀνακληθῆ ἐφ' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, ἢ καὶ ὀλοκληρωτικῶς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Χημεῖου τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον κατὰ γενομένην ἐπι-

θεώρησιν υπό τοῦ ἀρμοδίου Ἐπόπτου χημικοῦ τοῦ Γ.Χ.Κ. πιστοποιηθῆ, ὅτι τὸ ἐργοστάσιον ἢ ἐργαστήριον τοῦτο ἔπαυσε νὰ πληροῖ τοὺς ὅρους τῆς παρουσίας.

Τὸ Γ.Χ.Κ. διαβιβάζει τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν μετ' ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐπιθεώρησιν χημικοῦ πρὸς τὸ οἰκεῖον Ἀγορανομικὸν Τμήμα, ὅπερ προβαίνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐντὸς τριημέρου ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ἐγγράφου, ἀνακοινοῦν συγχρόνως εἰς τὸ Γ.Χ.Κ. τὰς σχετικὰς ἐνεργείας καὶ διαβιβάζον τὴν ἀνακληθεῖσαν ἄδειαν.

Προκειμένης ὑποβολῆς μηνύσεως ἐπὶ παραβάσει τῶν ὄρων τῆς παρουσίας, ἐκ μέρους τῶν ἐργοστασίων ἢ ἐργαστηρίων παρασκευῆς ἀεριούχων ποτῶν καὶ ὑδάτων, τὸ Γ.Χ.Κ. διαβιβάζει ἐν ἀντιγράφῳ τὴν σχετικὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐποπτεύοντος χημικοῦ πρὸς τὸ ἀρμόδιον Ἀγορανομικὸν Τμήμα, ὅπερ ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐνδεδειγμένων ἐνεργειῶν, διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς μηνύσεως, ἀνακοινοῦν τὰς γενομένας ταύτας ἐνεργείας, καὶ πρὸς τὸ Γεν. Χημεῖον τοῦ Κράτους.

Τὰ παρασκευάζοντα ἀεριούχα ποτὰ καὶ ἀεριούχα ὑδατὰ ἐργοστάσια ἢ ἐργαστήρια, ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἀρμοδίως ὀριζομένων χημικῶν ἐποπτῶν τοῦ Γ.Χ.Κ. καὶ ἐντεταλμένων ἀγορανομικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες δύνανται νὰ λαμβάνωσι δείγματα ἐκ τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τελικῶν προϊόντων, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς περὶ «δειγματοληψίας τροφίμων, ποτῶν κλπ.» ἐγκυκλίου

Ὁ ἐποπτεύων χημικός τοῦ Γ.Χ.Κ. δύναται ἐπίσης νὰ ἐλέγξῃ τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς τῶν προϊόντων, τὰ δοχεῖα ἐν οἷς φυλάσσονται αἱ πρώται ὑλαι, τὰ μηχανήματα, τὰς φιάλας, καὶ ἐν γένει ἕαν τὸ ἐργαστάσιον ἢ ἐργαστήριον πληροῖ τοὺς διὰ τῆς παρουσίας καθοριζομένους ὅρους, συντάσσει δὲ συναφῶς τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν, μεθ' ἐκάστην τῆς ἐπιθεώρησιν καὶ ὑποβάλλει ταύτην εἰς τὸ Γ.Χ.Κ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Νοεμβρίου 1939.

Ἐγκρίνομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτ. Χημ. Συμβουλίου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Ἀπριλίου 1940.

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς

Περὶ κοινοποιήσεως τοῦ ἀπὸ 1/7/1940 Β. Διατάγματος περὶ διατιμήσεως τοῦ οἴνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τὰ Παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Τελωνιακὰς Ἀρχὰς καὶ Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰσάγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς).

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω τὸ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1940 Β. Διάταγμα «περὶ διατιμήσεως τοῦ οἴνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 202 τῆς 1 Ἰουλίου 1940 φύλλον (τεῦχος Α') τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οὗτινος ἡ ἰσχύς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1940, ἵνα λάβητε γνῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Ἰουλίου 1940.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατιμήσεως οἴνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει 1) Τὰ ἄρθρα 2, 5 παράγραφος 7 ἐδάφ. δ', 8 παράγρ. 1 ἐδάφ. α', 12 καὶ 28 παράγρ. στ' τοῦ Κώδικος τῶν νόμων «περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος», 2) τὸ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1935 Β. Διάταγμα «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος Β. Δ. τῆς 25 Δεκεμβρίου 1917», 3) τὸ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1939 Β. Διάταγμα «περὶ κατεργασίας ἐγχωρίων κερατίων πρὸς οἴνοπνευματοποίησιν», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ βιομηχανικὴ τιμὴ καὶ ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ ἐγχωρίου καθαροῦ οἴνοπνεύματος καὶ τοῦ μετουσιωμένου οἴνοπνεύματος, ἔτι δέ, τὸ ποσὸν τοῦ καταβλητέου φόρου καταναλώσεως κλπ., ὀρίζονται ὡς κατωτέρω.

Α'. Διατίμησις τοῦ καθαροῦ οἴνοπνεύματος.

1. Διὰ τὸ καθαρὸν οἴνοπνευμα, τὸ παραγόμενον ἐκ σταφίδος ἢ μελάσσης ἢ κερατίων, ὀρίζεται δι' ἅπαντα τὰ οἴνοπνευματοποιεῖα β' κατηγορίας, τὰ ἤδη ἐν λειτουργίᾳ, κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου :

α') Βιομηχανικὴ τιμὴ καὶ τιμὴ χονδρικής πωλήσεως ἀφορολογήτου οἴνοπνεύματος 27,90 δραχμαί.

β') Πρόσθετος φόρος καταναλώσεως δραχμαί 38.70.

γ') Σύνολον κυρίου καὶ προσθέτου φόρου καταναλώσεως δραχμαί 58.70.

2. Διὰ τὸ καθαρὸν οἴνοπνευμα, τὸ παραγόμενον ἐκ στεμφυλοπνεύματος οἴνοπνευματοποιῶν α' κατηγορίας, παραδοθέντος εἰς οἴνοπνευματοποιεῖα β' κατηγορίας, τὰ λειτουργοῦντα μετὰ σπηλῶν ἢ καὶ διὰ μόνον ἀνακαθαρθήρων.

α') Βιομηχανικὴ τιμὴ καὶ τιμὴ χονδρικής πωλήσεως ἀφορολογήτου οἴνοπνεύματος δραχμαί 16.60.

β') Πρόσθετος φόρος καταναλώσεως δραχμαί 50.

γ') Σύνολον κυρίου καὶ προσθέτου φόρου δραχ. 70.

3. Τιμὴ χονδρικής πωλήσεως τοῦ φορολογημένου καθαροῦ οἴνοπνεύματος δι' ἅπαντα τὰ οἴνοπνευματοποιεῖα β' κατηγορίας, ἐξ οἰασδήποτε πρώτης ὑλης καὶ ἂν προέρχεται τὸ οἴνοπνευμα, ὀρίζονται δραχμαί 90 κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἴνοπνεύματος, ἤτοι δραχμαί 82,20 κατὰ χιλιόγραμμον οἴνοπνεύματος 95 βαθμῶν.

4. Τὸ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαστικῶν δανειῶν ποσοστὸν ἀνέρχεται παγίως εἰς δραχμάς 2,40 κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου.

5. Τὸ δικαίωμα ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας τῆς φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος ἀνέρχεται εἰς μίαν δραχμὴν κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου καθαροῦ οἴνοπνεύματος.

Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 ἐδάφ. β' τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Κώδικος τῶν νόμων «περὶ φο-

ρολογίας του οίνοπνεύματος» μέσος όρος του προσθέτου φόρου καταναλώσεως, ορίζεται διά μέν τὸ οινόπνευμα εἰς δραχμὰς 44,35, διά δὲ τὸ ἀπόσταγμα οἴνου εἰς δραχμὰς 22,20 κατὰ χιλιόγραμμα ἀνύδρου οίνοπνεύματος.

Β'. Διατίμησις τοῦ μετουσιωμένου φωτιστικοῦ οίνοπνεύματος.

1. Ὁ ἐπὶ τοῦ πρὸς μετουσίωσιν προοριζομένου οίνοπνεύματος ἐπιβαλλόμενος φόρος καταναλώσεως (κύριος καὶ πρόσθετος) ορίζεται δι' ἅπαντα τὰ οίνοπνευματοποιεῖα.

α') Διὰ τὸ ἐκ σταφίδος ἢ μελάσσης ἢ κερατίων προερχόμενον οινόπνευμα ορίζεται φόρος πρόσθετος δραχμαὶ 1,70 καὶ σύνολον κυρίου καὶ προσθέτου φόρου δραχμαὶ 3,70 κατὰ χιλιόγραμμα ἀνύδρου.

β') Διὰ τὸ ἐκ στεμφυλοπνεύματος οίνοπνευματοποιῶν α' κατηγορίας καὶ διά τὸ ἐκ σούμας νεφτοποιῶν ορίζεται φόρος πρόσθετος δραχμαὶ 4,70 καὶ σύνολον κυρίου καὶ προσθέτου φόρου δραχμαὶ 6,70 κατὰ χιλιόγραμμα ἀνύδρου.

2. Εἰς τὸν φόρον τοῦτον προστίθεται α') τὸ δυνάμει τῶν νόμων 2749, 3312, τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 καὶ τοῦ ψηφίσματος τῆς 1 Ἰουνίου 1927 πρόσθετον ποσοστὸν 40 % καὶ β') τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 παράγρ. στ' τοῦ κώδικος τῶν νόμων «περὶ φορολογίας τοῦ οίνοπνεύματος» ορίζόμενον δικαίωμα ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας φορολογίας τοῦ οίνοπνεύματος ἀνερχόμενον εἰς 1 % τοῦ ἀνωτέρω ὀριζομένου κυρίου καὶ προσθέτου φόρου καταναλώσεως.

3. Τιμὴ χονδρικής πωλήσεως κατὰ 100 χιλιόγραμμα μετουσιωμένου οίνοπνεύματος, ἐξ οἰασδήποτε ὕλης προερχομένου καὶ παραδοτέου ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, ορίζεται:

α) Δραχμαὶ 2242,62 διὰ τὸ κυανοῦν οινόπνευμα βαθμοῦ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 93°, καὶ

β) Δραχμαὶ 1991 διὰ τὸ ἐρυθρὸν οινόπνευμα βαθμοῦ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 85°.

4. Τιμὴ λιανικῆς πωλήσεως κατ' ὅκαν μετουσιωμένου οίνοπνεύματος ορίζεται:

α) Δραχμαὶ 30,20 διὰ τὸ κυανοῦν οινόπνευμα βαθμοῦ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 93°, καὶ

β) Δραχμαὶ 26,50 διὰ τὸ ἐρυθρὸν οινόπνευμα βαθμοῦ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 85°.

Ἡ ἀνωτέρω τιμὴ λιανικῆς πωλήσεως τοῦ φωτιστικοῦ οίνοπνεύματος ἰσχύει διὰ τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ μέρη, εἰς ἃ λειτουργοῦσιν οίνοπνευματοποιεῖα παράγοντα τοιοῦτον οινόπνευμα. Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἢ διατίμησις τοῦ οίνοπνεύματος τούτου κανονίζεται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου Παραρτήματος τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ, ἐλλείψει τούτων, τοῦ Εἰρηνοδίκου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1919 σχετικοῦ Β. Διατάγματος.

Οἱ λοιποὶ ὅροι, οἱ ἐφαρμοζόμενοι κατὰ τὴν πώλησιν τοῦ οίνοπνεύματος ἐν γένει καὶ τὰ τῆς διατίμησεως αὐτοῦ διὰ τὰς πόλεις ἐν αἷς δὲν λειτουργοῦσιν οίνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας, ορίζονται ἐν ἄρ-

θροῖς 5 ἕως 11 τοῦ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1919 σχετικοῦ Β. Διατάγματος.

Γ'. Διατίμησις στεμφυλοπνεύματος (σούμας).

1. Ἡ τιμὴ εἰς ἣν ὑποχρεοῦνται οἱ οίνοπνευματοποιοὶ Β' κατηγορίας ν' ἀγοράζωσι τὸ εἰς τὸ ἐργοστάσιον αὐτῶν παραδιδόμενον στεμφυλόπνευμα τῶν οίνοπνευματοποιῶν Α' καὶ Β' κατηγορίας, ορίζεται εἰς δραχμὰς ἑννέα (9) κατὰ χιλιόγραμμα ἐμπεριεχομένου ἀνύδρου οίνοπνεύματος.

2. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων «περὶ φορολογίας τοῦ οίνοπνεύματος» καθοριζομένη κλίμαξ τοῦ καταβλητέου δικαιώματος καταναλώσεως δι' ἕκαστον διήμερον ἐργασίας ὑπὸ τῶν οίνοπνευματοποιῶν Α' κατηγορίας, τροποποιεῖται ὡς ἔπεται:

Περιεκτικότης ἐργασησομένου ἄμβυκος εἰς χιλιόγραμμα	Καταβλητέον δικαίωμα καταναλώσεως εἰς δρχ. δι' ἕκαστον διήμερον
Μέχρις 20	561
Ἄνω τῶν 20 μέχρι 40	785
» » 40 » 60	1260
» » 60 » 80	2045
» » 80 » 100	2837
» » 100 » 115	3193
» » 115 » 130	3551

3. Οἱ διὰ τοῦ ὑπεδαφίου 12 τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων «περὶ φορολογίας τοῦ οίνοπνεύματος» προβλεπόμενοι συντελεσταὶ πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ἐπιστρεπτέου ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ καταβληθέντος δικαιώματος καταναλώσεως διὰ τὸ ἐνεχόμενον ἀνύδρον οινόπνευμα καθορίζονται ὡς ἔπεται:

α') Διὰ τοὺς ἄμβυκας χωρητικότητος 80—130 χιλιogramμων εἰς δραχμὰς 32,90 κατὰ χιλιόγραμμα ἀνύδρου οίνοπνεύματος.

β') Διὰ τοὺς ἄμβυκας 60—80 χιλιogramμων εἰς δραχμὰς 40,30 κατὰ χιλιόγραμμα ἀνύδρου οίνοπνεύματος, καὶ

γ') Διὰ τοὺς ἄμβυκας χωρητικότητος 80—130 χιλιogramμων εἰς δραχμὰς 44,80 κατὰ χιλιόγραμμα ἀνύδρου οίνοπνεύματος.

Οἱ ἀνωτέρω συντελεσταὶ ἐπιστροφῆς τοῦ δικαιώματος καταναλώσεως ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον οἱ δικαιοῦμενοι ἐπιστροφῆς διήμεροι οίνοπνευματοποιοὶ κατέβαλον τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος ορίζόμενον ὡς ἀνωτέρω δικαίωμα καταναλώσεως.

δ') Μετουσιωμένον οινόπνευμα προοριζόμενον διὰ τὴν παρασκευὴν διαλυτικῶν καὶ ἀραιωτικῶν χρωμάτων νιτροκυτταρίνης κλπ., ὡς καὶ ὕγρων διὰ τὰ ὑδραυλικά φρένα αὐτοκινήτων.

1. Φόρος καταναλώσεως κύριος καὶ πρόσθετος.

α') Διὰ τὸ καθαρὸν οινόπνευμά τὸ παραγόμενον ἐκ σταφίδος ἢ μελάσσης ἢ κερατίων ορίζεται φόρος πρόσθετος δραχ. 1,70 καὶ σύνολον κυρίου καὶ προσθέτου φόρου δραχμαὶ 3,70 κατὰ χιλιόγραμμα ἀνύδρου.

β') Διὰ τὸ καθαρὸν οινόπνευμα τὸ παραγόμενον ἐκ στεμφυλοπνεύματος οίνοπνευματοποιῶν Α' κατηγορίας ορίζεται πρόσθετος φόρος δραχμαὶ 9,70 καὶ

σύνολον κυρίου και προσθέτου φόρου δραχμαί 11,70 κατά χιλιόγραμμα άνδρου.

2. Είς τόν φόρον τούτον προστίθενται α') τó δυνάμει τών νόμων 2749, 3312 τού Ν. Διατάγματος τής 18 'Απριλίου 1926 και τού ψηφίσματος τής 1 'Ιουλίου 1927 πρόσθετον ποσοστόν 40 % και β') τó υπό τού άρθρου 28 παράγρ. στ' τού κώδικος τών νόμων περί φορολογίας τού οίνοπνεύματος όριζόμενον δικαίωμα έλέγχου και έποπτείας τής φορολογίας τού οίνοπνεύματος άνερχόμενον εις 1 % επί τού άνωτέρω όριζόμενου κυρίου και προσθέτου φόρου καταναλώσεως.

3. Τιμή χονδρικής πωλήσεως τού πρós μετουσίωσιν προοριζόμενου καθαρού οίνοπνεύματος δραχμαί 3278,30 κατά 100 χιλιόγραμμα άνδρου, εις ήν τιμήν περιλαμβάνεται και ó φόρος καταναλώσεως, έξ οίσασδήποτε πρώτης ύλης και άν προέρχεται τó οινόπνευμα.

Αί δαπάναι τής άγοράς και τής εις τά οίνοπνευματοποιεία Β' κατηγορίας μεταφοράς τών πρós μετουσίωσιν άπαιτουμένων ύλων έπιβαρύνουσι τούς βιομηχάνους τούς προτιθεμένους νά χρησιμοποιήσωσι τó ως άνω μετουσιωμένον οινόπνευμα.

*Άρθρον 2.

Ό επί τών έκ τής άλλοδαπής εισαγομένων οίνοπνευμάτων έν γένει έπιβαλλόμενος κύριος και πρόσθετος φόρος καταναλώσεως όρίζεται ως έξής :

α') Διά τó οινόπνευμα οίσασδήποτε δυνάμει πρόσθετος φόρος δραχμαί 40 και σύνολον κυρίου και προσθέτου φόρου δραχμαί 60 κατά χιλιόγραμμα.

β') Διά πán οίνοπνευματώδες ποτόν ή προϊόν χημικών ή φαρμακευτικών ή βιομηχανικών έμπεριέχον οινόπνευμα.

1) Διά τά 70 βαθμών και άνω, πρόσθετος φόρος δραχμαί 40, ήτοι σύνολον κυρίου και προσθέτου φόρου δραχμαί 60 κατά χιλιόγραμμα.

2) Διά τά κάτω τών 70 βαθμών και μέχρι 30, πρόσθετος φόρος δραχμαί 26,50, ήτοι σύνολον κυρίου και προσθέτου φόρου δραχμαί 41,50 κατά χιλιόγραμμα.

3) Διά τά κάτω τών 30 βαθμών πρόσθετος φόρος δραχμαί 12,50, ήτοι σύνολον κυρίου και προσθέτου φόρου δραχμαί 18,50 κατά χιλιόγραμμα.

γ') Οί έκ τής άλλοδαπής εισαγόμενοι οίνοι παντός είδους βαθμών άνω τών 12, ύποβάλλονται διά τó πέραν τών 12 βαθμών έμπεριεχόμενον οινόπνευμα εις πρόσθετον φόρον καταναλώσεως δραχμών 40, ήτοι σύνολον κυρίου και προσθέτου φόρου δραχμαί 60 κατά χιλιόγραμμα άνδρου οίνοπνεύματος.

Είς τόν επί τών Οικονομικών 'Ημέτερον 'Υπουργόν, άνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και έκτέλεσιν τού παρόντος, οδτινος ή ίσχύς άρχεται από τής 1ης 'Ιουλίου 1940.

'Εν 'Αθήναις τή 1 'Ιουλίου 1940.

Περίληψις

Περί κοινοποιήσεως τού από 1/7/1940 Β. Διατάγματος «περί τροποποιήσεως διατάξεων τών άρθρων 21 και 23 τού περί έκτελέσεως τού νόμου 971 περί φορολογίας τού οίνοπνεύματος Β. Δ. τής 25/12/

1917 και περί καταργήσεως τής παραγρ. 3 τού άρθρου 8 τού από 16 'Ιανουαρίου 1919 Β. Δ. περί έκτελέσεως τού νόμου 1597 τού 1918 περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τού περί φορολογίας τού οίνοπνεύματος νόμου 971 τού 1917».

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρós τούς κ. κ. 'Επιθεωρητάς, Χημικούς και τά Παραρτήματα τού Γενικού Χημείου τού Κράτους.

Κοινοποιούμεν ύμίν κατωτέρω τó από 1 'Ιουλίου 1940 Β. Διατάγμα «περί τροποποιήσεως διατάξεων τών άρθρων 21 και 23 τού περί έκτελέσεως τού νόμου 971 περί φορολογίας τού οίνοπνεύματος Β. Διατάγματος τής 25/12/1917 και περί καταργήσεως τής παραγράφου 3 τού άρθρου 8 τού από 16 'Ιανουαρίου 1919 Β. Διατάγματος «περί έκτελέσεως τού νόμου 1597 τού 1918 περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τού περί φορολογίας τού οίνοπνεύματος νόμου 971 τού 1917», δημοσιευθέντος εις τó ύπ' αριθ. 202 τής 1 'Ιουλίου 1940 (τεύχος Α') φύλλον τής 'Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως, ίνα λάβητε γνώσιν.

Πρós τούτοις κοινοποιούμεν και τήν ύπ' αριθ. 23510 τής 1/7/1940 άπόφασιν τού κ. 'Υπουργού τών Οικονομικών «περί τής άναλογίας τού άκαθάρτου ξυλοπνεύματος τού προστιθεμένου πρós μετουσίωσιν τού πρós φωτισμόν και θέρμανσιν προωρισμένου οίνοπνεύματος», τήν έκδοθείσαν συμφώνως ταίς διατάξεσι τού άρθρου 2 τού κοινοποιουμένου Β. Διατάγματος και ήτις άπόφασις έδημοσιεύθη εις τó ύπ' αριθ. 136 (τεύχος Β') τής 4/7/1940 φύλλον τής 'Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

'Εν 'Αθήναις τή 10 'Ιουλίου 1940.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τροποποιήσεως διατάξεων τών άρθρων 21 και 23 τού «περί έκτελέσεως τού νόμου 971 περί φορολογίας τού οίνοπνεύματος Β. Διατάγματος τής 25/12/1917 «περί καταργήσεως τής παραγρ. 3 τού άρθρου 8 τού από 16 'Ιανουαρίου 1919 Β. Διατάγματος» περί έκτελέσεως τού νόμου 1597 τού 1918 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τού περί φορολογίας τού οίνοπνεύματος νόμου 971 τού 1917».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

'Εχοντες ύπ' όψει τó έδάφιον ή' τής παραγράφου 2 τού άρθρου 29 τού από 14/2/1939 Β. Δ. «περί Κώδικος τών νόμων περί φορολογίας τού οίνοπνεύματος», μετά σύμφωνον γνώμην τού Συμβουλίου Φορολογίας τού οίνοπνεύματος, και τó ύπ' αριθ. 332/1940 πρακτικόν τού Συμβουλίου 'Επικρατείας, προτάσει τού 'Ημετέρου επί τών Οικονομικών 'Υπουργού, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

*Άρθρον 1.

'Η παράγραφος 2 τού άρθρου 21 τού Β. Δ. τής 25 Δεκεμβρίου 1917 «περί έκτελέσεως τού Νόμου 971 περί φορολογίας τού οίνοπνεύματος» αντικαθίσταται ως έπεται :

§ 2. Ἀνακαθαρισμός σούμας στήλης, οίνοπνεύματος ἡμικαθαροῦ οίνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας καὶ ποτοποιῶν, ὡς καὶ στεμφυλοπνεύματος οίνοπνευματοποιῶν Α' καὶ Β' κατηγορίας.

Πάντα τὰ ἐν τοῖς οίνοπνευματοποιεῖσι Β' κατηγορίας προοριζόμενα νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀνακάθαρσιν οίνοπνευματοῦχα ὑγρά (σούμα στήλης ἰδίας παραγωγῆς, οἰνόπνευμα ἡμικαθαρὸν ἐν γένει, κεφαλοῦραι προερχόμενα ἐκ τῶν παραγόντων ἀπόσταγμα οἴνου ποτοποιῶν, στεμφυλόπνευμα οίνοπνευματοποιῶν Α' καὶ Β' κατηγορίας κλπ.) ὑποβάλλονται ὑποχρεωτικῶς εἰς μετουσίωσιν διὰ τῆς προσθήκης ἐν αὐτοῖς μαγειρικοῦ ἄλατος (χλωριούχου νατρίου) ἐν ἀναλογία δέκα (10) χιλιογράμμων μαγειρικοῦ ἄλατος ἀνὰ χίλια (1000) λίτρα οίνοπνεύματος ἐνύδρου.

Ἡ μετουσίωσις τῶν ὡς ἄνω οίνοπνευματοῦχων ὕγρων γίνεται παρουσίᾳ τῶν ἐποπτευόντων τὸ οἶνοπνευματοποιεῖον Β' κατηγορίας χημικῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ προκειμένου μὲν περὶ μετουσίωσεως οίνοπνευματοῦχων ὑγρῶν παραχθέντων ἐν τῷ οἰνοπνευματοποιεῖῳ (σούμας στήλης, κεφαλοῦρων, ἐλαίων κλπ.) ἢ μετουσίωσιν γίνεται ἐντὸς τῶν περιεχόντων ταῦτα ἐσφραγισμένων δοχείων, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ παράδοσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν εἰς τὸν ἐργοστασιάρχην καὶ ἐν συνεχείᾳ ταύτης, προκειμένου δὲ περὶ κεφαλοῦρων ποτοποιῶν ἀποστάγματος οἴνου καὶ στεμφυλοπνεύματος οίνοπνευματοποιῶν Α' καὶ Β' κατηγορίας, ἢ ὡς ἄνωτέρω μετουσίωσις γίνεται ἐν τοῖς οἰνοπνευματοποιεῖσι Β' κατηγορίας ἐντὸς τῶν περιεχόντων ταῦτα βαρελίων, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των ἐν τῷ οἰνοπνευματοποιεῖῳ Β' κατηγορίας καὶ ἀμέσως ἅμα τῷ πέρατι τοῦ ἐλέγχου πρὸς ἐξακριβῶσιν τοῦ βάρους καὶ βαθμοῦ αὐτῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τούτου.

Περὶ τῆς γενομένης μετουσίωσεως συντάσσεται πρωτόκολλον εἰς τριπλοῦν, ἐν ᾧ ἀναγράφονται τὸ ποσὸν τοῦ μετουσιωτέου οἰνοπνευματοῦχου ὑγροῦ εἰς λίτρα ἢ χιλιογράμμα, ὁ βαθμὸς αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τοῦ ἀντιστοιχοῦντος ἀνύδρου οἰνοπνεύματος εἰς λίτρα ἢ χιλιογράμμα, ὡς καὶ ἡ προστεθεῖσα ποσότης μαγειρικοῦ ἄλατος. Τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφεται παρὰ τῶν ἐνεργησάντων τὴν μετουσίωσιν χημικῶν τοῦ Γ. Χ. Κ. καὶ τοῦ ἐργοστασιάρχου, εἰς δὴν παραδίδεται τὸ ἐν τούτων, τὸ ἕτερον ὑποβάλλεται τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ τὸ τρίτον παραμένει εἰς τὸ ἀρμόδιον Χημικὸν Παράρτημα.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους δύναται νὰ μεταβάλληται τὸ εἶδος καὶ ἡ ἀναλογία τῶν μετουσιωτικῶν ὑλῶν τῶν χρησιμοποιουμένων πρὸς μετουσίωσιν τῶν εἰς ἀνακάθαρσιν ὑποβαλλομένων οἰνοπνευματοῦχων ὑγρῶν.

*Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ. τῆς 25 Δεκεμβρίου 1917, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται :

§ 3. Μετουσιωτικά ὕλαι. Διὰ τὴν μετουσίωσιν τοῦ πρὸς φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν προωρισμένου οἴνο-

πνεύματος, γίνεται χρῆσις τῶν ἐξῆς μετουσιωτικῶν ὑλῶν προστιθεμένων εἰς αὐτὸ ὑπὸ τὰς κάτωθι ἀναλογίας ἀνὰ χίλια χιλιογράμμα ἐνύδρου οἰνοπνεύματος.

α') Πεντήκοντα χιλιογράμμα ἀκαθάρτου ξυλοπνεύματος. Τὸ τοιοῦτο ξυλόπνευμα δέον νὰ δεικνύη τοῦλάχιστον 85 βαθμοὺς ἑκατονταβάθμου οἰνοπνευμαμέτρου εἰς θερμοκρασίαν 15° Κ καὶ νὰ ἐμπεριέχῃ 60 % μεθυλικοῦ πνεύματος, 25 % ὀξόνης, ἐπιτρεπομένης ἀνοχῆς 1 % ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον καὶ τοῦλάχιστον 2,5 % ἐμπυρευματικῶν οὐσιῶν, προσδιδουσῶν εἰς αὐτὸ τὴν δριμυεῖαν χαρακτηριστικὴν ὄσμη τῶν ἀκαθάρτων προϊόντων τῆς ἀποστάξεως τῶν ξύλων (ὕπολογιζομένων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν διὰ καυστικοῦ νατρίου σαπωνοποιουμένων προϊόντων).

β') Πέντε χιλιογράμμα φωτιστικοῦ πετρελαίου.

γ') Τέσσαρα γραμμάρια χρώματος ἀνιλίνης. Πρὸς διάκρισιν τῶν διαφόρων εἰδῶν μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος, τὸ μὲν καθαρὸν οἰνόπνευμα χρώννεται κυανοῦν διὰ προσθήκης μεθυλενικοῦ κυανοῦ (Bleu de Methylene), τὸ δὲ οἰνόπνευμα στήλης, αἱ κεφαλοῦραι (καμινέτα) τῶν οἰνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας καὶ τῶν ποτοποιῶν καὶ τὸ διὰ διπλῆς ἀποστάξεως ἐνισχυθὲν στεμφυλόπνευμα τῶν νεφτοποιῶν χρώννεται ἐρυθρὰ διὰ φουξίνης.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, δύναται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, νὰ μεταβάλληται ἐκάστοτε τὸ εἶδος καὶ ἡ ἀναλογία τῶν πρὸς μετουσίωσιν τοῦ οἰνοπνεύματος χρησιμοποιουμένων ἐγχωρίων ἢ ἀλλοδαπῶν ὑλῶν.

Ἐν ταῖς ἀποφάσει ταύταις θὰ καθορίζηται καὶ ὁ τρόπος ἐλέγχου τῆς καθαρότητος τῶν πρὸς μετουσίωσιν τοῦ οἰνοπνεύματος χρησιμοποιουμένων ὑλῶν, ὡς καὶ αἱ μέθοδοι ἐλέγχου τοῦ μετουσιωθέντος οἰνοπνεύματος.

2. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ. τῆς 25 Δεκεμβρίου 1917, ἢ προστεθεῖσα διὰ τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Νοεμβρίου 1935 περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 971 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 25/12/1917 ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται :

«§ 6. Τὸ κατὰ τὰς παραγράφους 1—5 τοῦ παρόντος ἄρθρου μετουσιωμένον οἰνόπνευμα χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς πρὸς φωτισμὸν ἢ θέρμανσιν ἢ βιομηχανικὴν χρῆσιν ἢ ὡς κινητήριος δύναμις, ἀποκλειομένης τῆς χρησιμοποιήσεώς του ὅπωςδῆποτε πρὸς πόσιν ἢ μυρεψίαν ἢ φαρμακευτικὴν χρῆσιν. Προκειμένου ὁμως νὰ γίνῃ χρῆσις μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος δι' ὀρισμένας βιομηχανίας, μὴ δυναμένας νὰ χρησιμοποιήσωσι τὸ ὡς ἄνωτέρω μετουσιωμένον οἰνόπνευμα ἄνευ βλάβης τῶν προϊόντων αὐτῶν ἢ πρὸς κίνησιν μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως (αὐτοκινήτων κλπ.) δύνανται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, νὰ ὀρισθῶσιν εἰδικαὶ μετουσιωτικά ὕλαι πρὸς μετουσίωσιν τοῦ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν οἰνοπνεύματος, ὧν τὸ εἶδος καὶ ἡ προστιθεμένη ἀναλογία

3 τοῦ
Δ. περὶ
τροπο-
ορολο-
7».

αριθμ.

ουλίω
τάξεων
νόμου
τάγμα-
παρα-
1919
77 τοῦ
0 περὶ
1917»,
ουλίω
Κυβερ-

αριθ.
ὧν Οἰ-
ξυλο-
τοῦ
πνεύ-
τοῦ
καὶ ἡ-
(τεῦ-
Κυ-

καὶ
φο-
ατος
γρ. 3
Δια-
τοῦ
τοῦ
971

φου
ᾧδι-
ος»,
γίας
κτι-
Ἡ-
ισα-

25
πε-
ὡς

ορίζονται ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ. Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς μετουσίωσης ταύτης τηροῦνται κατ' ἀναλογία αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀπαγορευομένης τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ οὕτω πως μετουσιωμένου οἴνοπνεύματος δι' ἄλλας χρήσεις ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς μετουσίωσης ἀναγραφομένης.

Ἡ ἐκάστοτε καθοριζομένη τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰδικῶς μετουσιωμένου οἴνοπνεύματος βιομηχανικῆς χρήσεως ἢ κινητηρίου δυνάμεως ἰσχύει δι' ἅπαντα τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς τοιοῦτου οἴνοπνεύματος καὶ διὰ παράδοσιν αὐτοῦ εἰς τὰ ἐργοστάσια ταῦτα».

*Ἄρθρον 3.

Καταργεῖται ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1919 Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου 1597 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος νόμου 971 τοῦ 1917», ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1940.

*Ἀριθ. 23510

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περὶ τῆς ἀναλογίας τοῦ ἀκαθάρτου ξυλοπνεύματος τοῦ προστιθεμένου πρὸς μετουσίωσιν τοῦ πρὸς φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν προωρισμένου οἴνοπνεύματος.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει : 1) Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Β. Δ. τῆς 25/12/1917 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 971 περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος», ὡς ἐτροποποιήθη τοῦτο μεταγενεστέρως, τὴν ἀντικαταθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 1/7 1940 Β. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν ἄρθρων 21 καὶ 23 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 971 περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος Β. Δ. τῆς 25/12 1917 καὶ καταργήσεως τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 16/1/1919 Β. Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου

1597 τοῦ 1918 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος νόμου 971 τοῦ 1917», 2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 408 τῆς 27/6/1940 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν.

Ὅπως ἡ ἀναλογία τοῦ προστιθεμένου ἀκαθάρτου ξυλοπνεύματος διὰ τὴν μετουσίωσιν τοῦ πρὸς φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν προωρισμένου οἴνοπνεύματος, ἢ ὀριζομένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 25/12/1917 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 971 περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1940 Β. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν ἄρθρων 21 καὶ 23 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 971 περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος Β. Δ. τῆς 25/12/1917 κλπ.», μειωθῆ ἀπὸ 50 χιλιόγραμμα εἰς τριάκοντα (30) χιλιόγραμμα ἀκαθάρτου ξυλοπνεύματος ἀνὰ χίλια χιλιόγραμμα οἴνοπνεύματος.

Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1940.

ΑΔΕΙΑΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

— Γ. Ροδίνην, ἄδεια σκοπιμότητος διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐν ταῦθα ἐργοστασίου καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν πενθῶν γραφῆς διὰ τῶν ἰδίων μηχανημάτων.

— Κοσμίδη καὶ Μπότζον, ἄδεια ἰδρύσεως ἐν Χίῳ ἐργοστασίου κονσερβοποιίας καὶ ἀλιπάστων.

— Πρ. Γρηγοριάδην, ἄδεια σκοπιμότητος διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐργαστηρίου τοῦ κατασκευῆς κρυσταλλικῆς σόδας.

— Μ. Πλατανιώτην, ἄδεια σκοπιμότητος διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐν Χαλκίδι μάκαρονοποιείου του.

— Α.Β.Ε. Σ. Παπαστράτος, ἄδεια ἐπεκτάσεως τοῦ τμήματος κυτιοποιίας τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίου του, προσθήκη δύο μηχανῶν κοπῆς κυτίων καὶ δύο συστοιχιῶν κατασκευῆς κυτίων.

— Β. Βογιατζῆν καὶ Σία, παράτασις ἀδείας ἐπεκτάσεως τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐργοστασίου του, προσθήκη ἐνὸς λέβητος μετὰ ἀναδευτήρος κλπ.

— «Ἑλλάς Ρίβερ Πλέη» Α. Ε., παράτασις ἀδείας ἰδρύσεως ἐν Χαλκίδι ἐργοστασίου παραγωγῆς βυρσοδεψικοῦ ἐκχυλλίσματος γκεμπράκο.

— Μαρ. Κοσμετάτον, μεταβίβασις ἀδείας σκοπιμότητος ἐργοστασίου κατασκευῆς εἰδῶν ἀγγειοπλαστικῆς τοῦ Κ. Χοποπούλου ἐπ' ὀνόματι τοῦ αἰτούντος.

— Κληρονόμος Ν. Χρυσοφίδου, παράτασις ἀδείας ἰδρύσεως ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίου κατασκευῆς χυτοσιδηρῶν σωλῆνων καὶ σιδηροσωλῆνων.

— Υἱὸς Α. Ἐτμεκτζόγλου, ἄδεια σκοπιμότητος διὰ τὴν λειτουργίαν ἐπ' ὀνόματί των, τοῦ ἐν Πειραιεῖ μεταξοϋφαντηρίου τέως Σφυρῆ.